

РЕШЕНИЕ

№ 1986

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1357** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

АССГ е сезиран от М. Д. С. с жалба срещу решение от 14.01.2020 г. на СРС, НО, 5 с-в по нахд № 19131/2019 г., с което е потвърдено издаденото срещу него наказателно постановление /НП/. Моли решението на СРС и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

Ответникът не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря. АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгл. чл. 189 от ЗДвП и с оглед представената заповед за определяне на длъжностни лица от МВР, които да съставят АУАН и НП. При издаването им не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

Административно-наказателната отговорност на жалбоподателя правилно е ангажирана за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, като размерът на наказанието е законоустановен съгл. чл. 183, ал. 4, т.6 ЗДвП – глоба в размер на 50 лева.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства.

Възраженията в КЖ са неоснователни.

По делото безспорно е установено, че касаторът е управлявала МПС, използвайки мобилен телефон без устройство, позволяващо ползването му без участие на ръцете му, което е нарушение на чл. 104а от ЗДвП. Вмененото на касатора нарушение се доказва от гласните доказателствени средства, събрани в хода на съдебното производство пред СРС. Същевременно, съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, поради което и съдът е длъжен да кредитира отразеното в АУАН с оглед липсата на доказателства, опровергаващи констатациите в него.

Неоснователни са възраженията в КЖ относно обстоятелството, че актът не бил четлив. Представеният по делото оригинал е четлив, а ако касаторът е считал, че неговият екземпляр е нечетлив, не е имало пречка да помоли органите на МВР да му разрешат да си направи копие на оригинала, или да поиска да си направи такова копие, когато е подал възражението си срещу АУАН, респ. да поиска да прочете оригинала. В този смисъл и доколкото в АУАН е налице ясно описание на нарушението и неговата правна квалификация, АССГ намира, че същият изпълнява изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Не е налице нарушено право на защита на С., както се твърди в КЖ.

Решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, 2ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от решение от 14.01.2020 г. на СРС, НО, 5 с-в по нахд № 19131/2019 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.